

Mooi Meegenomen

Norbertijnenparochie®
Heikant/Quirijnstok

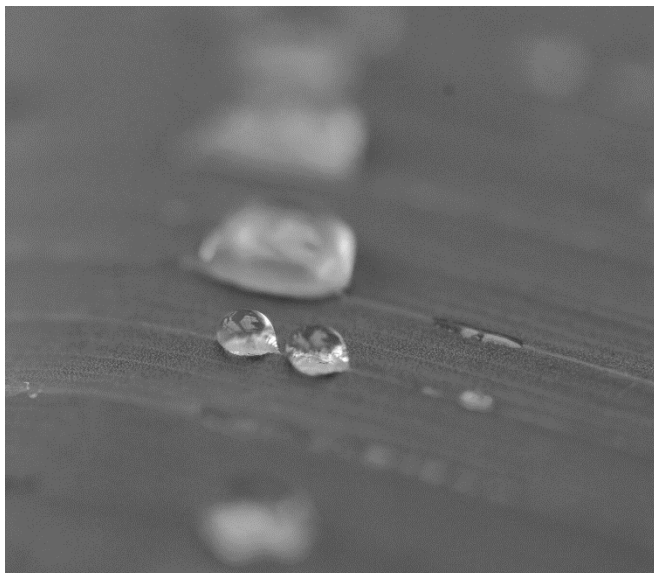

Levengevend water

Een bezoekje aan de huisarts op 22 september stuurde mijn leven in een andere richting. Oververmoeid, overbelasting van het lichaam, dat waren termen die snel vielen. Ziek en meteen met het vooruitzicht dat dit een hele tijd kon duren. Onderzoeken volgden en de eerste weken slapen, heel veel slapen. Daarna weer voorzichtig opkrabbelen en op dit moment, half januari, mag ik weer enkele uren per dag opbouwen, stap voor stap.

En dat opbouwen doe ik graag. En het kán na de indrukwekkende ervaring van de vele, vele kaartjes die in de bus vielen met lieve en bemoedigende woorden. De enorme bloemenzee waar wij maandenlang van konden genieten, en bij weg mijmeren, liggend op de bank vaak. Wat is het heerlijk om u nu weer te zien en te spreken! Hartverwarmend de zorg en aandacht van de norbertijnse gemeenschap. De enorme inzet om het werk gaande te houden. Wat een geschenk als je zo omringd kunt worden door mensen die je het goede toewensen. Mijmerend op de bank en later fietsend door ons prachtige buitengebied, zette het mij ook aan het denken. Over de gruwel voor mensen en hun families die in deze tijd op een IC liggen. Of lijden aan een ernstige ziekte. Kinderen die sterven omdat die apparatuur niet voorhanden is of als gevolg van slechte omstandigheden.

Soms word je dan overvallen door een indringend moment. Een dezer dagen draaide ik de kraan open en al mijn aandacht leek te worden getrokken door het stromende water in mijn handen; levengevend water. Hoe vaak spreken wij er niet van bij de doop van een kindje, of als wij iemand zegenen aan het eind van het leven. Het water in mijn handen leek even op te lichten. Even voelde ik mijzelf verstillen en ontroering overviel mij. Water, stromend levengevend water.

In dit nummer

Levengevend water	1
Pastorale	2
Nieuws uit het Ronde Tafelhuis	2
Uw steun is onze toekomst	3
In memoriam: Frits Haen	3
Een kerstboom	4
Vastenactie 2021: Solidair met Jabalpur/Jamtara in India	4
Van de bestuurstafel	5
Beelden in de kerk III	5
Poerim: Joden vierden dat ze niet vernietigd zijn	6
De Abdij van Grimbergen	7
Vastenavond	8
Liturgie in de komende maanden	9
Bijbelse uitdrukkingen en gezegden	9
Is het weer tijd voor het getijdengebed?	10
Afscheidsbrief	11
Alle registers open	12
Foto's/afbeeldingen	12
Colofon	12

Het deed mij even denken aan de ontmoetingen in de Bijbel die plaatsvinden aan een bron. Water ons gegeven in de schepping om het leven mogelijk te maken. Water om elkaar het leven toe te wensen ook. Prachtig beeld in Johannes, hoe Jezus water bij de bron wilde delen met een Samaritaanse vrouw, vreemdeling in haar tijd, maar een krachtig mens, ten voeten uit.

Zo mogen wij ook wensen dat wij water kunnen delen met mensen om ons heen. Opdat wij ons met elkaar kunnen verbinden.

U heeft water met mij gedeeld toen het mij niet goed ging. ... Wat heerlijk dat ik weer kan opstaan en het samen met u kan delen met anderen. Dank!

Thea van Blitterswijk

Pastorale

Het nieuwe jaar is een maand oud. We zitten 2 weken voor carnaval, 9 weken voor Pasen. We hopen dat we dan weer kunnen vieren maar niets is er zeker. Maar wat wel zeker is dat wij er zijn, Deo volente. Samen zijn wij er om er het leven te nemen.

Want we mogen ons niet laten stoppen, wij moeten vooruit en doorgaan. Soms met pijn en verdriet maar we weten dat als het donker is er Licht moet zijn. En met dat gegeven zijn wij die mensen onderweg. Het feest van Kerst ligt achter ons, wij kijken nu vooruit en zien het feest van Carnaval verschijnen. Alle festiviteiten zijn afgelast. Geen Carnaval 2021. Gek! Net zo gek als geen nachtmissen op kerstavond.

Hoezo geen carnaval? Natuurlijk begrijpen wij dat we de RIVM-maatregelen moeten naleven, dat we afstand moeten houden, dat mondklappers verplicht zijn, dat we niet kussen en of andere aanrakingen, dat we onze handen veelvuldig wassen. Het lijkt er wel op dat we een hele "pure" vorm van carnaval gaan krijgen.

We gaan het doen, door niets laten wij ons tegenhouden. Geen carnaval met anderen maar wel met onszelf. Wij zijn toch diegene die het moeten doen? Carnaval vieren is niets anders dan geloven. Bij geloven zijn we gewend om het samen te doen, veelal in een kerk maar uiteindelijk gaat het

toch om mijzelf. Wie ben ik en laat ik die ander, die God van mensen, binnenkomen. Mag die bij mij zijn?

Bij Carnaval is het niet anders. We vieren het met heel mensen samen, buiten, in de kroeg en soms in de kerk. Maar uiteindelijk gaat het om dat kleine gevoel in ons hart. Daar moet het aanwezig zijn. Als het daar niet is, zal het ook nooit komen, met hoeveel mensen je je ook laat omringen.

Het carnavalslied van dit jaar is een bijzonder lied. Het is gezongen door heel veel bekende carnavalsvierders.

En samen zingen ze:

"Kunnen we doorgaan?

Hossen of nog stilstaan?

Doorgaan!

Niet samen, dat apart

Doorgaan!

Maar wat er ok gebeurt

Carnaval blijft in ons hart."

Dus Carnaval maar ook ons geloof kan doorgaan, hoe dan ook, want in ons hart zit het wel goed!

Jan Claassen, pastor

Nieuws uit het Ronde Tafelhuis

Online workshop wereldkeuken: Arabische rijst koken

De afgelopen maanden kreeg de Wereldkeuken regelmatig vragen over de bereiding van hun heerlijke maaltijden. Daaruit blijkt dat de bijzondere gerechten goed in de smaak vallen! Nieuwsgierig hoe al dit lekkers gemaakt wordt? Vanaf 15 februari plaatst de Wereldkeuken online kooklessen op Youtube. Daarmee kun je zien hoe de

wereldkeuken kookt en kun je het zelf ook gaan proberen. De eerste les is de bereiding van onze Wereldse "Arabische rijst". Dit is rijst van een langgraankorrel, vol van smaak, gezond en voedzaam! Dat smaakt echt heel anders dan snelkookrijst uit de supermarkt! Een andere les die gaat komen is bijvoorbeeld Somalische Smoor. Ook dit heerlijke stoofvleesgerecht wordt door velen gewaardeerd en is een aanrader om zelf te maken! En niet onbelangrijk: alle ingrediënten zijn in Tilburg-Noord verkrijgbaar! De workshop is gratis te volgen. u vindt deze op www.rondetafelhuis.nl

Uw steun is onze toekomst

We schenken in deze uitgave nogmaals aandacht aan de landelijke actie Kerkbalans 2021. Kerkbalans 2021 is gepland van zaterdag 16 januari tot en met zaterdag 30 januari en heeft het motto “Geef vandaag aan de kerk van morgen”. U begrijpt dat door de maatregelen van de overheid en het bisdom in verband met corona slechts een beperkt aantal mensen de vieringen in onze Mariakerk kan bijwonen. Dat betekent dat de inkomsten van collectes tijdens vieringen ook lager zijn dan ‘normaal’. We hopen daarom dat u de actie Kerkbalans 2021 van harte wilt steunen, zodat onze Norbertijnenparochie op de Heikant goed kan blijven functioneren in de toekomst.

Geert Dollevoet, vicevoorzitter Parochiebestuur

In memoriam: Frits Haen

Op 3 december mocht ik, op zijn verzoek, voorgaan in de afscheidsviering van Frits Haen. Voorgaan en met familie optrekken voelt altijd als een eer. Steeds weer onder de indruk van de manier waarop je samen op weg mag in die moeilijke dagen. Bij Frits kwam daar nog een dimensie bij, wij trokken tientallen jaren met elkaar op vanuit Parochieverband.

In de laatste maanden van 1989 trad ik toe als secretaris van het Parochiebestuur. Enkele maanden later sloot ook Frits aan, hij werd bestuurslid Beheer en was actief in de Driekoningenkerk. Frits werkte als elektrotechnisch adviseur en had daarmee een volle werkweek. Daarnaast verzorgde hij de beheerszaken voor de Driekoningenkerk. Al snel leerde ik Frits kennen als iemand die in alle wijsheid aanvankelijk altijd wat waarschuwde voor ondernemingen die hem wat risicovol leken. Hield voor wat er allemaal mis zou kunnen gaan. Maar ging er vol voor als de kogel eenmaal ‘door de kerk’ was. Naast Frits was ook Vera Buijsman al in die jaren actief in de parochie en Parochiebestuur en ik durf wel te zeggen dat wij met drie vele stappen hebben gezet. Ontwikkelingen in de wijk werden bekeken, soms met wat zorg gezien, maar ook altijd positief benaderd. Zo zetten we de stap naar interculturele activiteiten, gingen voor een Inloopruijnte in het toenmalige AZC. Daar, in de Boomgaard, was Jeanne, de vrouw van Frits, een van de mensen die daar vele contacten aangingen met bewoners. Nieuwe werelden gingen open.

Intussen werd in het bestuur en pastoraal team gesproken over de toekomstmogelijkheden van de parochie en de gebouwen die nog langer konden worden aangehouden. Van dichtbij en er ook dicht op volgde Frits alle ontwikkelingen rond de Driekoningenkerk. In 1998 begonnen de gesprekken met de gemeente Tilburg over nut en noodzaak van een nieuwe ruimte op een nieuw Wagnerplein. Frits kende het gebouw van binnen en van buiten en vanzelfsprekend trok hij mee. Ergens begin jaren '90 openden wij de deuren van de Driekoningenkerk ook op andere dagen. Woensdagmorgen werd zo'n dag... na de eucharistieviering die daar wekelijks werd gehouden startten wij met een koffie-uurtje. ‘Reken maar nergens op...’ zeiden we tegen elkaar. Maar de intuïtie bleek juist, vanaf de eerste keer zat het zaaltje vol. Het was ook in die tijd dat wij begonnen met de filmavonden, waar ook Frits de handen flink aan vol had. Hij maakte de hapjes die altijd pasten bij de film.

De verbouwing van de Driekoningenkerk opdat het een Ronde Tafelhujs kon worden, later de verhuizing naar de

tijdelijke huisvesting met de bibliotheek en weer later de overstap naar het nieuwe VerHalenhuis. Frits wist precies wat er gebeurde, hij kende iedere leiding, wist wie welke ruimte nodig had, begeleidde alles wat met huisvesting, onderhoud en beheer te maken had. Trouw verzorgde hij maandelijks een overzicht van de ruimten die gereserveerd waren, maakte facturen, zorgde voor gebruikersovereenkomsten. Niets was te veel.

Een paar jaar geleden sloop een ziekte zijn lijf vanbinnen. Niet voor het eerst, maar nu wel hevig. Meestal sprak hij in vertrouwen dat er nog mogelijkheden waren om het te overwinnen. Op de fiets of te voet was hij bijna dagelijks in het Ronde Tafelhujs, maakte een praatje, bekeek zijn postvak, ruimde wat op en trok weer verder. Iedereen kende hem en Frits kende iedereen. Als voorzitter van de Activiteitencommissie volgde hij met belangstelling wat er speelde, stond open voor nieuwe initiatieven en ergerde zich soms ook zichtbaar groen en geel als het niet ging zoals het was afgesproken of moest gaan.

Frits schreef een stukje parochiegeschiedenis. Wij gaan hem missen. Maar vertrouwen erop dat het gaat zoals hij zelf verwoordde: “Maak je over mij maar geen zorgen. Ik kom wel waar ik zijn moet. Ik heb een goed leven gehad.” In Frits nemen wij afscheid van een trouwe bondgenoot en kameeraad.

Thea van Blitterswijk

Een kerstboom

Als u dit leest, is het al eind januari, maar toch willen wij ons verhaal delen dat zich afspeelde in december. Wij hadden in september een foto van onze kerstboom uit de voortuin gemaild. Daarna kwamen Sonja en John kijken of onze boom wel geschikt zou zijn. In december werd de boom omgezaagd, door Jan en John. Onze boom mocht pronken naast de mooie kerstgroep in de Mariakerk.

Nu zult u wel denken ... Maar jaren geleden stond deze boom 1 meter hoogte bij mijn vader in ons ouderlijk huis. Enkele jaren nadien stond de boom inmiddels 2 meter lengte te pronken in onze huiskamer. En Kerstmis 2020 stond deze boom inmiddels 4,5 meter hoogte rechtop en fier te pronken in de Mariakerk. Een boom met een bijzondere geschiedenis.

Franka en Peter Bertens

Vastenactie 2021: Solidair met Jabalpur/Jamtara in India

Het is inmiddels meer dan honderd jaar geleden dat de paus een belangrijke brief schreef over de missionaire opdracht van de kerk. De Abdij van Berne heeft toen aan deze oproep gehoor gegeven door van 1923 tot 1984 vijftig medebroeders als missionaris naar India te zenden. Zij hebben daar in Jamtara een abdij en in Mumbai een groot sociaal centrum gesticht. In diverse andere plaatsen hebben zij scholen gebouwd en zelfs twee ziekenhuizen opgericht. Aanvankelijk was het werk van de Norbertijnen een vorm van evangelisatie. Tegenwoordig ligt het accent op ontwikkelingswerk. Daartoe onderneemt de Abdij van Jamtara projecten in nauwe samenwerking met de stichting 'Solidair met India'. De stichting zoekt naar fondsen en donoren en streeft ernaar dat de projecten mensen in India aanzet tot eigen initiatieven, zodat ze op de kortere en lange termijn zichzelf kunnen redden. Veel wordt daarom geïnvesteerd in onderwijs, zoals het bouwen van scholen, maar ook in inkomen genererende activiteiten.

De vastenactie 2021 in onze parochie staat in het teken van zo'n project dat ondersteund wordt door 'Solidair met India'. Het gaat om armoedebestrijding door inkomen genererende activiteiten op het platteland van Jabalpur/Jamtara. De levensstandaard van de mensen in de dorpen daar is erg laag als gevolg van de grote werkloosheid. Mensen leven in armoedige omstandigheden, waardoor ze gebrek aan eten hebben en hun gezondheid te wensen overlaat. Ze hebben een groot gebrek aan financiële middelen om kleinschalige activiteiten te starten, waarmee zij inkomsten genereren en zelfvoorzienend kunnen worden.

Via dit project worden 45 personen (zes gezinnen en elf individuele personen) in de dorpen op het platteland van Jabalpur/Jamtara geholpen. De bedoeling is, dat twee gezinnen bijvoorbeeld een winkel kunnen beginnen. Hun assortiment aan koopwaar is momenteel erg beperkt; door een eenmalige investering van het project kunnen zij hun assortiment verruimen. Voor tien vrouwen wil men naaimachines aanschaffen, zodat ze zelfstandig als naaister

geld kunnen verdienen. Verder zal er apparatuur kunnen worden verstrekt aan een vrouw die een schoonheidssalon wil beginnen en kan iemand worden geholpen met het opzetten van een werkplek voor het repareren van mobiele telefoons. Tenten, keukengerei, licht en geluid zijn noodzakelijk voor de activiteiten van een familie die materiaal wil verhuren voor huwelijksfeesten.

Met het projectbudget kunnen al deze materialen worden aangeschaft en wordt er ondersteuning verleend bij de opzet en uitvoering van de activiteiten. De monitoring van het gehele project wordt gedaan door de Norbertijnen van de Abdij van Jamtara. Zij zien erop toe dat iedereen daadwerkelijk aan de slag gaat en er zo voor zichzelf en zijn familie een succes van maakt. 50% van de financiering van het project wordt lokaal ter plekke bijgedragen. Dat bevestigt hoe gemotiveerd de mensen zijn om de activiteiten te laten slagen. Het gevraagde bedrag aan onze parochie is € 11.500. De totale kosten bedragen € 22.800. Lokaal wordt dus de andere helft van de kosten gedragen.

Hans Happel

Van de bestuurstafel

Het is inmiddels januari, het begin van een nieuw jaar waarin wij met z'n allen rekenen op de verdringing van dat enge virus. Tot het zover is, zullen we moeten blijven leven met beperkende maatregelen. In het beste geval mogen we hopen op toenemende versoepeling met het opvoeren van de vaccinaties.

Op 11 december hadden wij onze laatste vergadering van 2020. Die stond vooral in het teken van de voorbereidingen van de kerstvieringen. Op dat moment was nog niet helemaal zeker welk advies de overheid zou gaan geven over het maximaal aantal bezoekers. Het bestuur stelde zich op voorhand op het standpunt dat de kerk voor de vieringen op kerstavond gesloten moest blijven, ook al zouden maximaal honderd mensen aanwezig mogen zijn. Heel veel mensen willen immers op kerstavond een van de vieringen bijwonen. Een relatief groot deel daarvan is (helaas!) geen regelmatige kerkbezoeker. Dat zou kunnen leiden tot verwarring bij reserveringen en voor het begin van de viering en dat moest worden voorkomen. Overigens bleek enkele dagen later dat de regel van maximaal dertig bezoekers voorlopig ongewijzigd bleef. Kort daarna ook reden voor het bisdom om tijdens kerstavond géén vieringen met kerkbezoekers mogelijk te maken.

Het bestuur stemde in met de plannen van het pastorale team om de vieringen op te nemen en online aan te gaan bieden. Voor kerstavond werd gekozen voor een aanpak waarbij optimaal gebruik werd gemaakt van de bijzondere omstandigheden. De eucharistieviering werd voorafgegaan door korte inleidingen van enkele betrokken parochianen die vertelden wat kerst voor hen betekent. De tekst van het evangelieverhaal zou worden uitgesproken vanaf De Lind in Oisterwijk. En dit keer was de viering niet alleen via Youtube te zien maar ook te volgen via het 'gewone' Ziggokanaal 43. Later bleek dat meer dan duizend mensen daarvan gebruik hebben gemaakt!

En nu het wat lastiger was om in de kerk de kerststal te bekijken werd een fors LED-scherm besteld en kort voor kerst vóór de pastorie geplaatst. Op die manier kregen passanten toch een (digitaal) kijkje in de kerk. De opnieuw mooie kerststal kreeg zo toch de aandacht die het verdiende. Met al deze initiatieven is het pastorale team er toch in geslaagd van de nood een deugd te maken. Compliment!

In het verlengde hiervan werd ook gesproken over de vraag of en hoe de vieringen na de jaarwisseling aangeboden

worden. Er werd rekening mee worden gehouden dat de lockdown nog wel een tijdje zou duren. De kerkopenstelling zou zich naar verwachting dan ook langer beperken tot dertig, eventueel later tot honderd bezoekers. We hebben afgesproken om de ervaringen die we tijdens de advent hebben opgedaan te evalueren en daarover in het begin van het nieuwe jaar een besluit te nemen.

Enkele andere onderwerpen kregen ook nog aandacht. Zo is besloten om komend jaar werk te gaan maken van het aanvragen van zg. Verklaringen Omtrent Gedrag (VOG). Vrijwilligers die omgaan met kinderen en kwetsbare mensen dienen daarover te beschikken. In kaart wordt gebracht voor wie dat geldt. Aan de gemeente is aangeboden de Mariakerk te gebruiken voor de Tweede Kamerverkiezingen én voor de grootschalige vaccinatiecampagne die op stapel staat. De kerk leent zich in beide gevallen prima voor een 'anderehalvemeter' opzet. Ook werd meegedeeld dat het onderhoud aan de (buitenkant van de) kerk begin april van start gaat.

De penningmeester lichtte de exploitatieresultaten van het derde kwartaal toe. Eveneens werden de teksten vastgesteld van de brieven die in het kader van Kerkbalans 2021 verzonden gaan worden. Op de website van de parochie is een 'betaalknop' geïntroduceerd. Die maakt het gemakkelijker om, bijvoorbeeld tijdens of na het volgen van de onlineviering, een (collecte)bijdrage te doen. Van harte aanbevolen!

Tenslotte mag niet onvermeld blijven dat Arockiadass met succes een taaltraining heeft voltooid. Gefeliciteerd Arockia!

Peter Liebrechts, secretaris

Beelden in de kerk III

In onze tocht langs de kunst in de kerk zijn we aangekomen bij het derde beeld, of liever gezegd beeldje want het is niet zo groot, van sint Laurentius.

Laurentius van Rome wordt in bronnen uit de vierde eeuw gepresenteerd als aartsdiaken van Paus Sixtus. Veel van de verhalen die over hem geschreven zijn lijken te berusten op legendes. Jaartallen en gebeurtenissen spreken elkaar nogal

eens tegen. Zo wordt hij in twee bronnen een jonge man genoemd, terwijl tussen het verschijnen van die twee bronnen 40 jaar verstrijkt. Ook zou Sixtus hem in Spanje ontmoet hebben op weg naar het concilie van Toledo. Het eerste concilie van Toledo was echter pas in 589, en Laurentius stierf al in het jaar 258. Met een slag om de arm waar het de jaartallen betreft, mogen we aannemen dat Paus Sixtus Laurentius vanuit Spanje meenam en hem tot zijn aartsdiaken maakte. Of

wat verder is overgeleverd ook daadwerkelijk exact zo gebeurd is, wordt door velen betwijfeld, maar de boodschap maakt zijn verhaal waardevol genoeg om te vertellen.

In de tijd van Laurentius was Filippus de eerste christelijke keizer. Die stond aan het hoofd van een machtig rijk. Een van zijn ridders, Decius, doodde hem in een poging zelf aan de macht te komen. De zoon van Filippus bracht daarop snel al hun schatten in veiligheid en gaf ze in bewaring bij Sixtus en Laurentius met de opdracht dat wanneer hij zou komen te overlijden, ze de schatten moesten verdelen onder de armen.

Decius ging daarna over tot het vervolgen van alle christenen. Hij wilde hiermee de schijn wekken dat hij Filippus had gedood om de Griekse goden die Filippus had afgezworen in ere te herstellen, en niet uit verraad. De zoon van Filippus was in-

middels ook omgekomen en Decius kwam, op zoek naar de schatten, al snel bij Sixtus terecht. Ondanks foltering en gaf deze de schatten niet prijs. Laurentius kwam de afspraak die gemaakt werd met de zoon van Filippus na en verdeelde de schatten onder de armen.

Toen hem werd gevraagd waar de schatten waren, bracht hij alle armen van de kerk bijeen en presenteerde hen met de woorden: "zie hier, dit zijn de schatten van de kerk". Deze uitspraak kwam hem duur te staan. Ook hij werd gevangengenomen en gefolterd. Laurentius stierf op 10 augustus 258 de marteldood op een rooster waaronder gloeiende kolen waren gelegd, waarbij hij God tot op het laatste moment dankte. Daarom bevat een beeltenis van Laurentius vaak een rooster, een kruis, een heilig boek of een grote kelk (een van de kostbaarheden die hij uitdeelde aan de armen).

Laurentius is naast patroon van de armen en, diaken zijnde, van bedienend personeel, ook patroon van beroepen waarbij vuur een rol speelt. Zijn voorspraak wordt ingeroepen bij huidziekten en brandwonden en voor de zielen in het vagevuur. Hij weet immers als geen ander wat branden is.

Heiligen brengen de persoon van Christus nabij. Dat is vaak wat verhalen over een heilige duidelijk willen maken. Of iets ook daadwerkelijk gebeurd is, was in de tijd van overlevering niet het belangrijkste, als de navolging van Christus maar duidelijk naar voren kwam.

Het verhaal van Laurentius leert ons dat de zorg voor armen boven de zorg voor schatten en waardevolle voorwerpen gaat. Sterker nog, de armen worden de schatten, doordat de waarde ervan wordt omgezet in leven en welzijn van de armen. Het is een verwijzing naar de eucharistie. Het heilig brood van de eucharistie, Christus zelf, wordt omgezet in leven en welzijn van de gelovigen. Zo presenteert Laurentius de armen als de schatten van de kerk aan de keizer. Armenzorg is eredienst. Met dank aan aartsdiaken Laurentius van Rome.

Eveline Sitskoorn

Poerim: Joden vieren dat ze niet vernietigd zijn

Joodse feestdagen, door het jaar heen, zijn bijna alle gerelateerd aan gebeurtenissen uit de geschiedenis van het Joodse volk, waarin overleven en voortbestaan van het volk wegens wrede vervolgingen op het spel stonden. Op deze memorabele dagen danken de Israëlieten Jahweh dat hij erbij was en hen heeft behoed van de ondergang. Het meest bekend is natuurlijk Pesach, het Joodse paasfeest, wanneer het einde van de slavernij en de exodus uit Egypte worden gevierd.

Poerim is misschien wel het meest vrolijke feest in het Jodendom. En daar is een hele goede reden voor: met Poerim wordt herdacht én gevierd dat het Joodse volk aan vernietiging wist te ontkomen. Muziek, verkleeden, lekker eten, maar ook mensen helpen die het minder goed hebben, horen allemaal bij Poerim.

Dit jaar wordt het feest op donderdag 25 en vrijdag 26 februari gevierd. Het is een uitbundig voorjaarsfeest dat wel iets wegheeft van het katholieke carnaval. Iedereen komt verkleed naar de synagoge: sommigen als koningin Ester, anderen als oom Mordechai, of wie ze ook maar willen zijn. Tijdens de avonddienst wordt in de synagoge de boekrol met het verhaal van Ester voorgelezen. In dit verhaal smeedt de hooggeplaatste Perzische hoveling Haman een complot om het Joodse volk uit te roeien. Dankzij het moedige ingrijpen van koningin Ester en haar oom Mordechai gaan zijn plannen niet door. De Joodse Ester was door de Perzische koning tot vrouw uitgekozen. Haar pleegvader Mordechai was ter ore gekomen wat Haman, de antisemitische hoveling van plan was. Haman had naar oud Perzisch gebruik door middel van het trekken van een lot bepaald op welke dag hij de massamoord zou doen laten plaatsvinden. Mordechai deelde deze datum aan Ester mee en dankzij haar hoge positie wist zij dit aan haar gemaal de Perzische koning over te brengen.

zodat er op tijd tegenmaatregelen konden worden genomen. Het resultaat was dat Haman met zijn zoons en andere trawanten zelf ter dood werden gebracht en deze potentiële doemdag voor de Joden veranderde in een feestdag. Op het Poerimfeest herdenken de joden dat hun lot een wending nam: De dag die hun ondergang zou worden, veranderde in een feestdag. Het woord 'poer' komt uit de Oudperzische taal en betekent 'lot'. Daarom wordt Poerim ook wel Lotenfeest genoemd.

De viering van Poerim eindigt ieder jaar weer met een feestmaaltijd. Terugkerende versnaperingen zijn de hamansoren: krokant gefrituurde koekjes met veel poedersuiker. Behalve voor het heiligen van de sabbat en tijdens sommige feestdagen moedigt het Jodendom het gebruik van alcoholische dranken niet aan. Het Poerimfeest vormt een uitzondering: sommige joden vinden dat volwassenen bij Poerim dronken mogen worden. Zó dronken zelfs, dat ze uiteindelijk het verschil tussen 'vervloekt is

Haman' en 'gezegend is Mordechai' niet meer van elkaar kunnen onderscheiden.

Hans Happel

De Abdij van Grimbergen

Met ingang van deze Mooi Meegenomen starten we een serie over de nog bewoonde Norbertijner abdijen in Nederland en België. We beginnen in dit nummer met de abdij van Grimbergen, gesticht omstreeks 1128 en daarmee de oudste abdij waar nog altijd Norbertijnen hun thuisbasis vinden.

De Norbertijnen vestigden zich tussen 1126 en 1128 in 'Het land van Grimbergen' nadat een beroep was gedaan op Norbertus door de familie Berthouts, een zeer machtige familie in die streek. De ouders van de familie lagen begraven in de plaatselijke kloosterkerk, die na het vertrek van de 'monichi nigri' (in het zwart geklede Benedictijner monniken) verlaten was.

Het is de abdij niet voorspoedig gegaan nadat de Norbertijnen er hun intrede hadden gedaan. Nadat de abdij tijdens een onenigheid tussen de Berghouts en de hertogen van Leuven en Brabant in 1139 in vlammen opgaat, wordt deze tijdens de godsdienstoorlogen en de beeldenstorm in 1566 opnieuw verwoest en moet de kloostergemeenschap vluchten om pas rond 1600 terug te kunnen komen.

En opnieuw slaat het noodlot toe. In 1796, tijdens de Franse Revolutie, wordt de abdij wederom verwoest en geplunderd, en worden de kloosterlingen opnieuw verjaagd. De abdijkerk, sacristie, pastorie en een gedeelte van de hoeve blijven echter gespaard.

Veertig jaar lang verblijven de broeders in pastorieën en parochies in de omgeving, tot in 1831 prior Lucx het initiatief neemt het kloosterleven in Grimbergen nieuw leven in te blazen. Onder Jan Baptist van den Berghe, de eerst verkozen prior na de Franse revolutie, wordt de abdij beetje bij beetje herbouwd en groeit de gemeenschap gestaag.

Symbool voor de herhaaldelijke verwoestingen en wederopbouw staat het wapenschild van de abdij: de feniks. Volgens de Griekse mythologie herrijst deze vogel na zijn dood uit zijn as. Het steeds opnieuw herrijzen van de abdij wordt ook verwoord in de leuze: ardet nec consumitur (brandt, maar wordt niet verteerd).

De abdij van Grimbergen ligt op het kerkplein midden in het centrum van de gemeente. De abdijkerk heeft een toren van 60 m hoog met een prachtige beiaard. De binnenruimte van de kerk is overweldigend, prachtige architectuur met een indrukwekkende koepel. Daarnaast zijn het in wit en zwart uitgevoerde hoofdaltaar en het prachtig beeldhouwd meubilair met biechtstoelen, preekstoel en koorgestoelte de moeite van het bekijken waard. Evenals het beeldhouwwerk van de gewelven, kroonlijsten, zuilen, ramen en koepel. De kerk heeft een zeer waardevol en volledig gerestaureerd orgel dat elke zondag om 10 uur samen met het gregoriaans abdijskoor de eucharistieviering opluistert. Op 8 december 1999 kreeg de Sint-Servaaskerk van de abdij van Grimbergen de eretitel van basiliek.

Rond diezelfde tijd werd aan het abdijcomplex een vleugel toegevoegd waar studiedagen, retraites, tentoonstellingen en andere activiteiten kunnen worden gehouden.

Tot slot een weetje voor de liefhebbers: De abdij van Grimbergen is sinds het Expo-jaar 1958 in de hele wereld bekend om het 'Grimbergen abdijsbier', gebrouwen volgens een aloude recept dat in het archief van de abdij werd teruggevonden. Het bier wordt niet in de abdij zelf gebrouwen en is dus geen trappistenbier, dat in en door een kloostergemeenschap zelf gebrouwen wordt, maar een abdijsbier.

Eveline Sitskoorn

Vastenavond

Om een of andere rare reden noemen ze de avond, waarmee carnaval wordt afgesloten, vastenavond. Toen ik zelf nog jong en onbezonnen was, dook ik die dinsdagavonden steevast behoorlijk aangeschoten mijn bed in en was ik de volgende morgen te wrakkig om een askruisje te gaan halen. De straf voor het op vastenavond *niet* vasten.

Een vreemde benaming dus voor een avond waarop alle bloemetjes extra uitbundig worden buitengezet. Daarom maar eens in de etymologie gedoken. Zo kwam ik terecht bij een digitale encyclopedie over het katholicisme op de website van KRO-NCRV en daar gingen mijn ogen open.

Het woord is waarschijnlijk afkomstig van het Middelnederlandse woord *vastelavent*. Het woord *vastel* is in het Duits bekend als *faseln* en dat betekent leuteren, zwammen. Dat komt een heel stuk dicht bij mijn bezigheden op die avonden.

Ik heb eerlijk gezegd altijd gemengde gevoelens gehad bij het 'vasten'. Mijn vader had een fysiek heel zwaar beroep,

waaraan hij uiteindelijk is gestorven. Mijn moeder is een keer dispensatie gaan vragen aan de pastoor, want zonder stevige kost kwam mijn vader de dag niet door. De pastoor, een liefhebber van rode wijn en bolknaks (ook in de vastentijd, zo kunnen heel wat parochianen bevestigen die in die tijd gingen biechten), vond dat elke rechtgeaarde katholiek zich aan de regels had te houden. Mijn moeder trok haar jas aan, klapte de deur van de pastorie met een smak dicht en heeft bij deze pastoor nooit meer een voet in de kerk gezet. Hij heeft nog eens een huisbezoek afgelegd. Dat heeft hij geweten. Vanaf dat moment zal de familie Wilsens ongetwijfeld als religieus zeer labiel geboekstaafd zijn in de parochie-annalen.

De pastoor met zijn sigaren en wijn was niet de enige. Katholieken zijn nu eenmaal goed in het onderhouden van een dubbele moraal. Neem het geen vlees eten op vrijdagen. De gegoede burgerij zat er niet mee. Geen vlees? Dan maar een vissoepje, asperges in een botersaus met in room gebakken paling en een kaasplankje als afsluiting. Zo denk ik er nu ook over, want ik ben een goede katholiek...

Hein Wilsens

Liturgie in de komende maanden

Tegen al ons gevoel van gemeenschap zijn in continueren wij de online vieringen. De vieringen van de komende zondagen (31 januari en 7 en 14 februari) zijn te volgen via onze website. Er zijn geen openbare kerkelijke vieringen in de Mariakerk. De Mariakerk is die zondagen wel geopend van 10:30 tot 11:30 uur voor stilte en gebed.

Mocht er bij u behoefte zijn aan het ontvangen van de Communie? Laat het ons dan weten dan kunnen wij met u een afspraak maken. Het secretariaat is telefonisch beschikbaar op maandag tot en met vrijdag van 09:00 tot 12:00 uur: 013.4550663

Jan Claassen, pastor

Bijbelse uitdrukkingen en gezegden

Veel van onze dagelijkse uitdrukkingen zijn, zonder dat we dat weten, afkomstig uit de Bijbel. In Mooi Meegenomen zullen we er steeds een paar kort bespreken.

Een ongelovige Thomas: Iemand die anderen niet op hun woord gelooft.

Jezus zegt tot Thomas, die niet geloofde dat Jezus verrezen was: "Alleen omdat ge mij gezien hebt, gelooft ge?" (Johannes 20,29)

Een rib uit je lijf: Iets kost je heel veel.

Dit verwijst naar de rib van Adam waaruit God Eva maakte: 'Daarna vormde God uit de rib die Hij bij de mens had weggenomen een vrouw'. (Genesis 2,22)

Babylonische spraakverwarring: Elkaar niet begrijpen.

Om de Babyloniërs te beletten een toren te bouwen die tot in de hemel zou reiken, liet God hen allen een andere taal spreken zodat zij elkaar niet meer zouden begrijpen en niet meer samen konden werken. (Genesis 11,7-9)

Jonassen: Iemand aan armen en benen heen en weer slingeren

De profeet Jona werd door vissers overboord gegooit en daarna opgeslokt door een grote vis. (Jona 1,15)

Abraham of Sara zien: vijftig jaar worden.

Enkele Joden zeggen tegen Jezus: 'Gij hebt nog geen vijftig jaren, en hebt Gij Abraham gezien?'. (Johannes 8,5)

De schapen van de bokken scheiden: de goeden en slechten van elkaar scheiden.

Als de mensenzoon komt, zullen de volken voor Hem gebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. (Mattheüs 25,32)

Door het oog van de naald gaan: het nét redden, geluk hebben.

Het is eenvoudiger voor een kameel om door het oog van de naald (een nauwe bergpas) te gaan, dan voor een rijke om in het Koninkrijk Gods te komen. (Mattheüs 19,24)

Naar de Filistijnen gaan: Kapot of stuk gaan.

Omdat de Israëlieten opnieuw tegen de wil van God ingaan, levert Hij hen 40 jaar over aan de Filistijnen. (Richteren 13,1)

De benjamin zijn: de jongste zijn.

Benjamin was de twaalfde en jongste zoon van aartsvader Jacob en diens vrouw Rachel. (Genesis 35,18)

Is het weer tijd voor het getijdengebed?

Dat moslims een aantal malen per dag bidden, is bij veel niet-gelovige mensen wel bekend. Maar dat dit ook bij christenen een gebruik is, weten veel minder mensen. En het ontstaan gaat heel ver terug.

Joden

Al bij de vroege joden zien we iets terug van gebed dat gebonden was aan tijden. De offercultus in de tempel van Jeruzalem was het centrum van het joodse liturgische leven, maar ook daarbuiten ontstonden erediensden. Minstens tweemaal daags werd in de synagogen gebeden op de tijdstippen waarop in de tempel het offer werd opgedragen.

Apostelen

In het algemeen neemt men aan dat de apostelen en eerste christengemeenten vasthielden aan het joodse gebedsschema, al kreeg het gebed vanuit hun geloof in Christus een andere vorm. De Handelingen van de Apostelen spreken al op verschillende plaatsen over het gebed op bepaalde tijdstippen: “het is het derde uur, van de dag”, “op het zesde uur ging Petrus naar het dak om te bidden”, “Petrus en Johannes gingen naar de tempel op het uur van het gebed, het negende uur”. Deze tijden komen overeen met de joodse gebedstijden.

Vroege christenheid

In verschillende oud-christelijke geschriften zijn beschrijvingen van het gebed gevonden die beschouwd kunnen worden als voorlopers van het later uitgewerkte getijdengebed. Zo spreekt de didache (een geschrift uit de eerste eeuw) al over een driemaal daags- en nachtelijk gebed, en beschrijft Clemens van Alexandrië aan het eind van de tweede eeuw het gebed op het derde-, zesde en negende uur. Het toevoegen van het Onze Vader en de zgn. kleine doxologie (*Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, zoals het was in het begin en nu en altijd, in de eeuwen der eeuwen*) wijst op een duidelijk christelijke beleving.

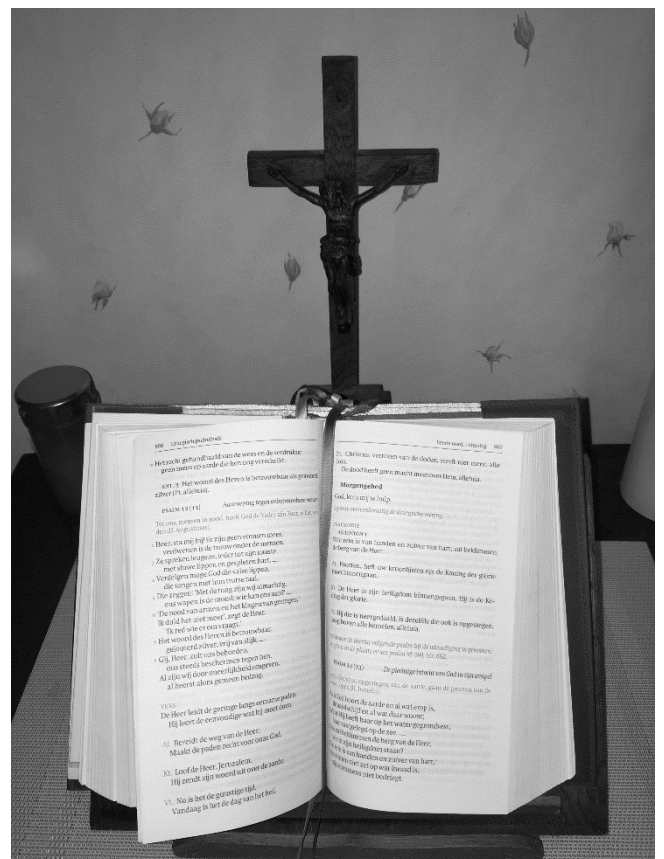
Waar het gebed op het derde, zesde en negende uur (in onze moderne tijdsindeling om 06.00 uur, 09.00 uur en het middaguur) vooral een indeling was die samen leek te hangen met de burgerlijke dagindeling, wordt meer en meer een symbolisch verband aangebracht tussen gebedstijden en gebeurtenissen en personen uit de heilsgeschiedenis. Eerst was dit het leven van de apostelen, maar gaandeweg werd dat vooral het leven van Christus. Verschillende personen in de geschiedenis hebben daar zo hun eigen invulling aan gegeven. Zo stond driemaal bidden bij Tertullianus voor de heilige Drie-eenheid. Hippolytus brengt het gebed aan het begin van de dag, bij het kraaien van de haan, in verband met het tijdstip waarop Jezus werd verloochend, terwijl het avondgebed of de dagsluiting volgens Cyprianus dient om te bidden tot Christus, het ware Licht, opdat het weer licht wordt na het donker. Het bidden in nachtelijke uren dient “om ons ervan bewust te blijven dat wij altijd in het licht van Christus zijn”.

Dat het getijdengebed tot een christelijk gebed werd, zagen we al. Dat het ook een kerkelijk gebed is, blijkt uit het feit dat steeds is geprobeerd het in verband te brengen met het

liturgische leven van de Kerk. De inhoud werd bepaald door de feesten en tijden.

In de vierde tot de zesde eeuw vindt er een duidelijke groei plaats in het monnikendom en kloosterleven. De mensen die samenleefden in kloosters waren meer dan de burger-gelovigen, de leken, in staat tot het samen aandachtig bidden van alle gebedstijden. Hoewel het gebed eigenlijk voor alle christenen als plicht werd beschouwd, ontstond er gaandeweg een verschil tussen het gebedsleven van gelovigen enerzijds en monniken anderzijds.

Nadat in de zesde eeuw het getijdengebed ook voor de priesters verplicht werd gesteld kreeg het een vastomlijnde vorm in de regel van Benedictus. Hierin werd onder meer bepaald dat in het getijdengebed iedere week alle psalmen moesten worden gebeden en jaarlijks de gehele Schrift moest worden gelezen. Omdat veel priesters buiten kloosters verbleven of op reis waren en niet de beschikking hadden over de dikke boeken die werden gebruikt tijdens het getijdengebed, was er behoefte aan een handzame versie ervan. Dit werd gerealiseerd in het Officium Romanum Abbreviatum, later afgekort tot brevier, een term die we ook nu nog kennen voor het getijdenboek.

Tegelijk met de komst van dit brevier werd ook de aanduiding van de uren veranderd. De derde, zesde en negende uurindeling van de dag (terts, sext en noon) werd doorgevoerd in de nacht: de metten ('s nachts), de prime (bij aanvang van de werkzaamheden), en de completen (voor het slapen gaan). Op de metten volgde na een korte pauze de Laudan, bij aanvang van de dageraad.

Hoewel voor de doorsnee gelovige deelnemen aan al deze gebedstijden vrijwel onmogelijk geworden was, behoorde het gezamenlijk gebed tot de voornaamste liturgische activiteiten. Het getijdengebed was oorspronkelijk het gebed van de verzamelde gemeente. De gemeente verzamelde zich in de ochtend en avond, waardoor ochtend- en avondgebed de belangrijkste getijden waren. Omdat niet overal dagelijks eucharistie werd gevierd, werd het getijdengebed op de hoofdtijden, ook op afstand, gezien als gebed van de hele christengemeente, waarbij alle gelederen aanwezig zijn. Het christelijk leven werd op deze manier, door deelname aan het getijdengebed, gedragen.

Ondanks het feit dat het in onze tijd voor leken praktisch al helemaal niet meer haalbaar is, is de band met het getijdengebed voor leken nagenoeg verdwenen. Maar ook nu nog, of misschien juist nu, is het bidden als gemeenschap, het deelnemen aan het gebed van de kerk, wat het getijdengebed

Afscheidsbrief

Richard van de Wouw, medewerker van het Ronde Tafelhuis, neemt afscheid. Wij vroegen hem om zelf wat afscheidswoorden te schrijven. Richard werkte samen met heel wat medewerkers uit de parochie. Het is niet mogelijk om in deze tijden van voorzichtigheid een passend afscheid te organiseren. Maar als alle seinen weer op groen staan, zullen we dat zeker als een van de eerste dingen doen. 'Dank je wel' zeggen is wat wij heel graag willen doen. Hieronder de tekst van Richard zelf.

Na een aantal bewogen en inspirerende jaren komt mijn tijd als medewerker bij het Ronde Tafelhuis ten eind. Het was een spannende beslissing om te nemen, maar het voelt goed om een nieuwe stap te maken. Vanaf januari ga ik aan de slag als psychiatrisch begeleider binnen Reinier van Arkel op een afdeling voor doven en slechthorenden. Een nieuwe wereld om te ontdekken, zoals het Ronde Tafelhuis dat ook was.

In mijn laatste weken heb ik veel stilgestaan bij de tijd die ik bij het Ronde Tafelhuis heb doorgebracht. Als een afscheidsfeestje mogelijk geweest was, had ik graag enkele momenten gedeeld die mij sterk zijn bijgebleven. Dingen die ik ontzettend ga missen. Dan had ik jullie willen bedanken voor de onvergetelijke tijd die ik met jullie heb gehad. Helaas laten de huidige maatregelen een dergelijke samenkomst niet toe. Met deze korte afscheidsbrief voelt het daarom toch een beetje alsof ik afscheid van jullie kan nemen.

Er zijn zoveel dingen die me bij zullen blijven, dat het moeilijk wordt om deze kort op te sommen. Het heerlijke eten van de Wereldkeuken, de goede en inspirerende gesprekken met alle mensen, de warmte van de bijzondere gemeenschap die is ontstaan. Het was een voorrecht om daar deel van te zijn. Mijn tijd bij het Ronde Tafelhuis heeft me geleerd dat vertrouwen, liefde en aandacht voor elkaar krachtige wapens zijn die de samenleving nodig heeft. Dat de ander die soms zo vreemd lijkt, dat vaak helemaal niet is. En dat werken aan een betere wereld helemaal niet moeilijk hoeft te zijn. Dat is vaak niet verder dan een goed gesprek verwijderd. Stap naar je buurman, spreek met een ander, of wandel in de toekomst eens binnen in het Ronde Tafelhuis. Vind elkaar in het mens-zijn en ervaar hoe rijk en gezegend we eigenlijk zijn.

zo waardevol maakt. Ook nu nog kan het een pijler zijn voor ons christelijk leven.

In het getijdengebed bidden we de psalmen zoals Jezus die gebeden heeft, bidden we het gebed dat Jezus ons geleerd heeft, luisteren we naar Gods Woord en zingen we Gods lof. Het getijdengebed is het gebed van de Kerk, van alle gelovigen, leken en gewijden, van de gemeenschap die geen grenzen kent. Het is het gebed bij uitstek om, juist in deze tijd van afstand, waarin we elkaar en de gemeenschap meer dan ons lief is moeten missen, een verbondenheid te blijven voelen en beleven met God en met elkaar.

Tip: de app 'Getijdengebed' geeft voor elke dag de juiste teksten. De app is gratis te downloaden voor Android en iOS. Wilt u samen bidden in Coronatijd? Op Radio Maria wordt het getijdengebed uitgezonden en kunt u meebidden met de teksten uit de app.

Eveline Sitskoorn

Veel dank aan alle collega's en vrijwilligers die me altijd ondersteund hebben. Jullie hebben van mijn tijd bij het Ronde Tafelhuis een fijne periode gemaakt. Ook alle bezoekers, vaste gasten, collega's van de Bibliotheek en partners in de wijk en stad ben ik dankbaar voor al hun inzet en betrokkenheid. Natuurlijk ook veel dank aan Thea van Blitterswijk, mijn mentor en leermeester. Op de valreep ben ik als stagiair bij het Ronde Tafelhuis terecht gekomen en je hebt mij het vertrouwen gegeven om daar werkzaam te mogen zijn. Je weet, hoeveel dat voor mij betekend heeft.

Helemaal uit het zicht zal ik echter niet verdwijnen. Als vrijwilliger blijf ik actief en zal bijvoorbeeld de muziekavonden (wanneer weer mogelijk) blijven organiseren. Verder kijk ik terug op een fundamentele periode in mijn leven die mij als persoon en professional sterk heeft verrijkt. Ik hoop jullie nog eens op mijn pad te treffen, inshallah.

Richard van de Wouw

Alle registers open

In deze rubriek geven wij een overzicht van iedereen die sinds de vorige Mooi Meegenomen gedoopt, getrouwd of overleden is.

Gedoopt

3 jan Owen Francisco

Overleden

23 nov Lucia Bracké-te Marvelde (1924)
25 nov Frits Haen (1944)
3 dec Jos van Kempen (1938)
22 dec Piet Schoenmakers (1938)
11 jan Ton de Kruif (1935)
15 jan Gerda van der Heijden-Smorenburg (1928)

Foto's/afbeeldingen

blz. 1: © Jan van den Berg
blz. 2: <http://tilburg.com>
blz. 2: © Ronde Tafelhuis
blz. 2: © Jan van den Berg
blz. 3: www.kerkbalans.nl
blz. 3: © Familie Haen
blz. 4: © Familie Bertens
blz. 4: www.solidairmetindia.nl
blz. 5: © Jan van den Berg
blz. 5: © Ronde Tafelhuis
blz. 6: © Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok
blz. 7: www.joods.nl
blz. 7: www.abdijsgrimbergen.be
blz. 8: <https://nl.wikipedia.org>
blz. 9: www.pixabay.com
blz. 9: © Jan van den Berg
blz. 10: © Eveline Sitskoorn
blz. 11: © Richard van de Wouw
blz. 12: www.pixabay.com

Nummer 316 van Mooi Meegenomen verschijnt in het weekeinde van 20/21 maart. Kopij graag voor 1 maart aanleveren: mooimeegenomen@home.nl. De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde kopij in te korten.

Dit is de verdere planning voor Mooi Meegenomen in 2021:

nummer	kopij bij de redactie	verspreiding
317	31 mei	19-20 juni
318	16 augustus	4-5 september
319	27 september	23-24 oktober
320	15 november	4-5 december

Mooi Meegenomen wordt mede mogelijk gemaakt door:

Bouwbedrijf G. Kuypers: voor ver- en nieuwbouw
Stokhasseltlaan 43, 5049 TB Tilburg
013 - 4561289

Woonsfeer: woningstofferij
Offenbachstraat 165, 5011 EH Tilburg
013 - 4555305, info@woonsfeerbv.nl

Boca kaarsen BV: kerkkaarsen/kerkartikelen
Galvaniweg 20, 5482 TN Schijndel
073 - 5492511, www.boca.nl

Bijnen Uitvaartverzorging Tilburg
Brucknerlaan 20, 5011 DN Tilburg
013 - 4553379, www.bijnenuitvaartverzorging.nl

Autobedrijf Probaat VOF: BOVAG-autobedrijf
Leharstraat 21, 5011 KA Tilburg
013-5357171, info@autoprobaat.nl

Bruidsboetiek Lovely Lady
Stationsstraat 86, 5141 GG Waalwijk
0416-337388, www.lovelylady.nl

Natuursteenbedrijf Schaapsmeeders: grafmonumenten
De Schans 63, 5011 EM Tilburg
013-4550129, www.schaapsmeedersheikant.nl

Boomrooierij Weijtmans: houthandel en transport
Handelsweg 18, 5071 NT Udenhout
013-5111483, www.boomrooierijweijtmans.nl

Tuincentrum GroenRijk Tilburg
Stokhasseltlaan 39, 5049 TB Tilburg
013-4550860, www.groenrijktilburg.nl

Colofon

'Mooi Meegenomen' is het communicatieorgaan van de norbertijnenparochie Heikant/Quirijnstok in Tilburg-Noord.

Oplage: 1150 stuks
Frequentie: 6x per jaar
Redactieleden: Jan van den Berg, Thea van Blitterswijk, Jan Claassen, Hans Happel, Eveline Sitskoorn, Hein Wilsens
E-mail redactie: mooimeegenomen@home.nl

Adres parochie: De Schans 122, 5011 EN Tilburg
Telefoon: (013) 4550663
Internet: www.norbertijnenparochiehq.nl
E-mail: info@norbertijnenparochiehq.nl

Uw kerkbijdrage of gift mag worden overgemaakt op IBAN NL28INGB0001095131. ANBI-nummer 824144302 t.n.v. parochie OLV Onbevlekt Ontvangen te Tilburg. Een verhuizing of huwelijk, de geboorte of het overlijden van een parochiaan graag doorgeven aan bovenstaand parochie-adres.

